

[Dohrmann]

skatteområdet, eller skal de skatteydere, der betaler kontant og ikke lever over evne, fortsat plyndres i skat i modsætning til dem, der f.eks. ved flyrejser til sydens sol køber afgiftsfrie varer og nyder eksotiske fødevarer – alt sammen uden en øre på lommen, men på konto, og renteudgifterne fratrækkes den skattepligtige indkomst?»

Begrundelse

Det danske skattesystem er bundråddent. Man favoriserer helt åbenbart dem, der kender systemet og indretter sig derefter.

Almindelige mennesker, der har den indstilling at svare enhver sit og ikke stifte unødigt gæld, snydes, så vandet driver af dem, idet deres trækprocent forhøjes.

Er dette også den nye regerings politik, finder spørgeren den umoralsk og uanstændig. I modsat fald bedes oplyst, hvornår og hvorledes skatteministeren vil foreslå at forholdene ændres.

Besvarelse (21/12 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Stetter, fg.):

Det er naturligvis regeringens ønske at forbedre skattesystemet mest muligt, både således at der sker en forenkling af reglerne, og således at tilskyndelsen til skattetænkning – herunder gældsstiftelse – gøres mindst mulig.

Imidlertid vil en isoleret afskaffelse af rentefradragsretten skabe helt uacceptable økonomiske problemer hos store dele af befolkningen, ikke mindst for nyetablerede husejere og for nyetablerede selvstændige erhvervsdrivende. Regeringen agter derfor ikke at afskaffe rentefradragsretten.

En langt mere hensigtsmæssig fremgangsmåde til imødegåelse af skattetænkning og en utilsigtet anvendelse af de forskellige fradragsmuligheder vil være en forlængelse af proportionalsskattestrækket og en nedsættelse af marginalsskatteprocenterne. Disse forbedringer af skattesystemet har dog som forudsætning, at regeringens økonomiske politik – herunder de indkomstpoltiske foranstaltninger – får den tilsligtede virkning.

Spm. nr. S 375

Til *ministeren for nordiske anliggender* (13/12 82) af:

Steen Folke (VS):

»Vil ministeren i Nordisk Ministerråd opfordre sin kollega fra Finland til hurtigst muligt at få ændret den del af den finske lovgivning, der udtrykkeligt diskriminerer homoseksuelle?»

Begrundelse

Den nordiske samarbejdsaftale fra 1962 (Helsingforsaftalen) pålægger de nordiske lande at arbejde for størst mulig ensartethed på såvel det civilretlige som det strafferetlige område.

I Sverige, Norge og Danmark er der gennem en årrække sket en afskaffelse af bestemmelser i lovgivningen, der diskriminerer mod homoseksuelle. Men i Finland er der fortsat en forhøjet seksuel lavalder for homoseksuelle. Og i straffelovens kapitel 20, § 9, stk. 2, findes et såkaldt opfordringsforbud med følgende formulering: »Offentlig opfordring til utugt mellem personer af samme køn straffes med bøder eller fængsel indtil 6 måneder.« Denne enestående bestemmelse forbyder opfordring til en handling, der i sig selv er lovlig. På grundlag af denne bestemmelse foretages også en form for censur af programmer om homoseksualitet i Finlands Radio.

Den finske justitsminister, Taxell, har selv i riksdagen givet udtryk for, at dette opfordringsforbud er problematisk, men har kædet dets skæbne sammen med en totalreform af straffeloven, som der arbejdes med. En sådan omfattende reform kan det imidlertid tage lang tid at gennemføre, og det er utåleligt, at diskrimination mod homoseksuelle længere skal være direkte lovhjemlet i et nordisk land.

Besvarelse (22/12 82):

Ministeren for nordiske anliggender (Chr. Christensen):

Som det er anført i spørgsmålets begrundelse, arbejdes der for tiden i Finland med en gennemgribende ændring af den finske straffelov. I den forbindelse er også bestemmelsen i den finske straffelovs 20. kapitel, § 9, 2. mom., om straf for den, der offentligt